

Tankerne og udtrykker dem med mine egne Ord — nu dikterer jeg Dig en Finantslov — det er Ministeriets Stilling — og, hvis Du ikke tager den, ja saa sige Uglerne til: Saa er Kongen berettiget til at ophæve Grundloven. Det er det, man hyder den danske Bonde, der skulde bæve vor Frihed og være hedret. Men, mine Herrer, det er ganske vist, det er paa Tide, at vi finde en Afgjørelse. Jeg skal ikke gaa ind paa en nærmere Underjøgelse deraf, hvad der overhoved med Hensyn til Stillingen er talt fra den anden Side, men jeg bemærkede, at den Gang, det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termansen) talte og sagde, at en Regjering, der ikke faar noget Finantslovsforslag vedtaget af Thingene, ikke længere har noget lovligt Standpunkt at staa paa, blev der sagt — jeg tror af det ærede Medlem for Frederiksberg (Hall) —: „Det er et Spørgsmaal“. Mine Herrer, det Spørgsmaal gjør efter min Opfattelse ham og hans Venner til et gaadefuldt Spørgsmaal; jeg skal ikke udtale mig nærmere derom, men Et skal jeg sige: Jeg er overbevist om, at det danske Folk ikke lader sig sruue tilbage i middelalderlige Tilstande.

N. Andersen: Det har ikke oprindeligt været min Hensigt at tage Del i denne Forhandling, da jeg har havt den Opfattelse, at, hvad der end maatte blive sagt her under Forhandlingen, vilde det ikke øve nogen Indflydelse paa den Afstemning, som nu forestaar, saa jeg tror, at hvad Mening der end kunde være om, hvad det endelige Resultat kunde blive, har det dog nok været saaledes, at man denne Gang vilde fastholde, hvad man ved den sidste Forhandling her havde vedtaget. Men der er under Forhandlingene fremkommet nogle enkelte Ytringer, som have foranlediget mig til at bede om Ordet, fordi jeg har troet, at der var fremkommet Ytringer, som vare af den Beskaffenhed, at de ikke kunde faa et Tilsvær fra den Side, hvortil jeg hører. — Der er saaledes af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) sagt, at dersom Ministeriet vidste hvor megen Skarme og Forbittrelse der var i Folket, saa vilde det vistnok vige. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem rent ud sagde, at Skarmen og Forbittrelsen var imod Ministeriet, men det maatte jo dog fornødigvis være Meningen af hans Ord. Nu mindes jeg, at ifjor, førend den 25de April, da blev dette Ministerium næsten overalt i Landet omtalt som et Ministerium, der bestod af særdeles hæderlige og respectable Mænd, som man, uagtet man var politisk uenig med dem, dog havde den største Østagtelse for. Efter Valgene, under den ekstraordinære Samling, der fandt Sted ifjor Sommer, da faldt der Ytringer heri Thinget, som tydede paa, at man nu begyndte noget at tabe Agtelsen for Ministeriet, men at det skulde

være kommet dertil, at der nu slet ikke var Anden Bitterhed og Skarme i Folket mod Ministeriet, forekommer mig dog at være noget stærkt, og jeg vil sige det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, at dersom man kunde udfinde den rette Adresse for hver Del af den Skarme og Bitterhed, som der er i Folket, saa kunde det gjerne være, at der blev suldt saa meget til ham som til den høitærede Conseilpræsident, og jeg vil tillige sige ham, at dersom man kunde udfinde, hvor megen Lillid der var i Folket til enhver af de to Herrer, saa blev der vistnok ikke saa lidt mere til den høitærede Minister end til det ærede Medlem. — Det ærede Medlem sagde endvidere, at det, der var det allerulykkeligste ved den nuværende Tilstand, var, at den skadede Baandet mellem Konge og Folk. (Stemmer: Ja! Ja!) Ja, siger man hist og her, men medens det ærede Medlem har udtalt, at dersom vi tom ind i provisoriske Tilstande, saa vilde dette føre ganske forskellige Tilstande med sig, blev der af det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm), som jeg dog antager er ligesaa godt kendt blandt Befolkningen og ligesaa godt veed dens Mening, dens Talemaader og dens Hensigter, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, udtalt, at, hvad der end skete, vilde han, og han troede Almuen i det Hele, tage det med stor No. Det er et Spørgsmaal, om ikke den egentlige Grund til denne No dog, naar Alt kommer til Alt, ligger i, at man tror, at, om endogsaa Bølgene komme til at gaa noget høit og Bredningen bliver noget haard, saa staaar Kongen dog over det Hele og vil tilslidst nok styre saaledes, at der ingen Ulykker sker (Latter). Ja, jeg tænkte jo nok, at en Del af de Herrer vilde finde det latterligt, det er saa naturligt, at, naar man finder kongelige Rundgjøvelser latterlige, saa maa man ogsaa finde dette latterligt. Der er en Tone, som er gaaet igjennem saa godt som alle de Herreres Foredrag fra den Side, og det er den, at de først bevise og bevise meget klart, at provisoriske Finantslove ere umulige, og naar de saa have ført dette Bevis, komme de dog i Slutningen af deres Foredrag og belave sig paa, hvad der egentlig skal ske, hvis en provisorisk Finantslov bliver givet; der synes at være en Modsigelse deri. Fra denne Side heovore har jeg ikke hørt, at Nogen har anbefalet eller forsvaret en provisorisk Finantslov, men man har ment, at en saa-

Rettelser.

Sp. 3710, L. 33 f. o.: „Monopolisme“ læs: „Monopolium“.

— 3710, L. 10 f. u.: „1860“ læs: „1869“.